# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **N. K.**, se zástupcem pro doručování: M. K., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 3. 2016, č. j. 041815/2016/KUSK a č. j. 042049/2016/KUSK, a ze dne 10. 3. 2016, č. j. 042501/2016/KUSK a č. j. 042614/2016/KUSK, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2017, č. j. 48 A 77/2016 - 65,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) shora označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) zamítl žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní proti uvedenému usnesení brojí kasační stížností. Její součástí učinila i návrh na osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatelky k závěru, že byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že: „*[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. […]Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Z ustanovení § 106 odst. 4 téhož zákona vyplývá, že: „*[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. také platí, že: „*[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[5] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z Protokolu o doručení ze dne 2. 8. 2017, č. l. 71) Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovatelce prostřednictvím jejího obecného zmocněnce M. K. doručeno dne 2. 8. 2017.

[6] Z uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byla středa 2. 8. 2017. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na středu 16. 8. 2017. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatelka však kasační stížnost podala (prostřednictvím obecného zmocněnce pro řízení o žalobě M. K.) k poštovní přepravě až dne 17. 8. 2017; tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *„[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“* Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] Nejvyšší správní soud se tudíž již nezabýval návrhem stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Takový postup by byl ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie.

[9] Co se týče návrhu stěžovatelky na osvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud pouze pro úplnost uvádí, že podáním kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, kterým byly zamítnuty žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, nevznikla stěžovatelce poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19).

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu